

РОЛЬ СІМЕЙНОГО ТУРИЗМУ У ВІДНОВЛЕННІ ВНУТРІШНЬОЇ ГАРМОНІЇ В СУЧАСНІЙ СІМ'Ї

Раздольська Вікторія

Київ

Загальновідомо, що психологічно найбільш важкими є сімейні конфлікти. Але навряд чи існує сім'я, де абсолютно немає конфліктів. Сучасна сім'я ставить для себе першочергову задачу зробити свою дитину забезпеченою, а родину благополучною. А отже, це вимагає певних зусиль, таких як неспинна праця, яка забирає весь час, іноді й не робочий, і тягне за собою так звані сімейні конфлікти та непорозуміння. Ще у XX столітті конфлікти на ґрунті відсутності часу для спілкування зароджувалися не так часто, тому що раніше всі були рівні між собою, а отже переважно всі мали однакову достатньо вільного часу для того, щоб уділяти його родині, а також однакову заробітню плату. Тобто, всі були рівні у всіх сферах життя. Сьогодні ж ситуація докорінно змінилася. Через те, що батьки надмірно заняті, і проводять мало часу разом, виникають їхні особисті конфлікти, які дитина відчуває на собі, а отже це неминуче відображається на її психіці та внутрішньому стані.

У своїй статті я хочу розкрити основні причини сімейних конфліктів, а також запропонувати сімейний туризм, як профілактичний засіб та як засіб ліквідування сімейних конфліктів та ускладнень, які виникають через них. Ускладнення з часом можуть виражатися в охолодженні відносин, що згодом може перерости у відверту апатію один до одного, і подальший розвал сім'ї. Як вже зазначалося раніше, все це впливає на психічний стан дитини.

Перш ніж більш детально перейти до розгляду проблеми, ми пропонуємо розглянути безпосередньо поняття сімейного конфлікту та сімейного туризму.

Сімейний туризм - це подорож у вільний час з різною метою, яка здійснюється членами однієї родини, поза місцем її постійного місця проживання, терміном більше однієї доби, але не більше одного року. Без права членами родини займатися оплачуваною діяльністю та зобов'язанням повернутися до постійного місця проживання у зазначений час [2].

Сімейний конфлікт – це різке загострення суперечностей двох членів сім'ї, їх боротьба між собою, відстоювання своєї думки у процесі розв'язання певної проблеми, яка є особистісно значимою для кожного учасника сімейного конфлікту [3,43].

Причини конфліктів у сім'ях описані багатьма авторами і є дуже різноманітними. Спробуємо систематизувати їх, спираючись на працю В. А. Семиченко, яка виокремлює такі головні причини сімейних конфліктів:

- одностороннє або взаємне розчарування подружжя одне в одному, взаємне охолодження і відчуження, негативне сприйняття дій партнера;
- маніпулювання з метою домогтися однозначного домінування, підкорити собі партнера, перехопити ініціативу у змаганні за лідерство;
- перенесення на партнера роздратування, нагромадженого в іншій сфері життя;
- відмінності в системі домінуючих (життєво важливих) потреб подружжя [1,29-33].

Всім відомо, що конфлікти або маленькі непорозуміння виникають, навіть в сім'ях, які на перший погляд здаються ідеальними. Різниця між всіма родинами полягає в тому, наскільки швидко та мудро вони вміють йти на компроміс та вчасно попередити виникнення конфлікту.

В кожній сім'ї бажано намагатися досягти того, щоб взаємовідносини членів сім'ї були побудовані на позитивних емоціях спільних інтересів. Це не значить, що власні інтереси треба беззаперечно підпорядкувати потребам інших членів сім'ї, будь то діти, або дорослі. Але якщо цілі і потреби

висуваються спільно, то вони стають спільними цілями кожного члена сім'ї, що дуже важливо для сімейних відносин.

Коли сімейні стосунки доходять до небезпечної для психіки дитини межі особливо негативними є сварки батьків, та інші види конфліктів, які ми перерахували вище. [5, 206-213]. Але замість класичної поради про те, що всім членам родини необхідно відпочити один від одного, ми порадимо навпаки при наявності кризових моментів у родині, за першою ж нагодою відправлятися на сімейний відпочинок. Під час сімейного відпочинку у батьків буде можливість не лише налагодити свої особисті стосунки, а й відволіктися від повсякденної метушні, згадавши, що найголовніше в житті - це сім'я та спілкування з близькими. У сімейному туризмі формується ядро маленької спільноти, об'єднаної однією метою. Діти відчують свою причетність до загальної справи, бачать, яку користь вони приносять. У далеких і довгих подорожах завжди знайдеться час для ласкавого дружнього погляду, похвали, підтримки і допомоги, співчуття і розуміння, спільного пізнання нового світу. Саме це, ми і називаємо профілактикою та ліквідацією сімейних конфліктів [4,373-375].

Отже, Сімейний туризм в даний час стає можливістю вирішення сімейних проблем, корекції дитячо-батьківських відносин, освоєнням здоров'я - зберігаючих технологій, становлення сімейних цінностей.

Таким чином, сімейний туризм має цілий ряд компонентів: фізкультурно-оздоровчий, соціально-комунікативний, емоційно-психологічний, естетичний, виховний, пізнавальний та прикладний.

Однак виховання в сімейному туризмі не може бути зведене лише до окремих, хай яскравим, але епізодичним заходам; необхідний системно-діяльний, комплексний та особистісно-орієнтований підхід.

Сімейний туризм сприяє згуртуванню членів сім'ї, допомагає відкривати щось нове одне в одному, налагодити контакт, глибше дізнатися про інтереси як дітей, так і батьків. Іншими словами, під час сімейного відпочинку всією

сім'єю її члени мають можливість зробити для сімейного благополуччя все те, на що у звичайні будні не вистачає часу.

Список використаної літератури:

1. Давидюк Н. Типові причини формування конфліктних взаємин у подружній діаді / Давидюк Н. // Український соціум. - 2004. - № 2 (4). - С.29-33
2. Закон України «Про туризм» № 324/95-вр від 15.09.1995 р. [Електронний ресурс]. – офіц.. сайт Верховної Ради України. - // режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1282-15>
3. Ішмуратов А. Т. Конфлікт і згода / Ішмуратов А.Т. // Наукова думка - Київ, 1996. - С.43.
4. Раздольська В.О. Сімейний туризм, як засіб створення сприятливого простору спілкування поколінь / В.О. Раздольська // Вісник Інституту розвитку дитини (додаток): методичні та практичні матеріали. - Вип. 3. - Київ, 2012. - С. 373-375.
5. Павелків Р.В. Дитяча психологія : навч. посіб. / Р. В. Павелків, О.П. Цигипало. - К. : Академвидав, 2010. - С. 206-213